

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 78.

Tiende Sæssion.

45de Møde.

Tirsdagen den 14de Decbr. Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Nørgaard: Med Hensyn til hvad den høitagtede Indenrigsminister har udtalt om Gudenaas, kan jeg jo ikke andet end indrømme, at den Sum, der her er Spørgsmaal om at votere nu, ikke er stor, naar man seer hen til den betydelige Sum, saavidt jeg erindrer, circa 206,000 Rd., der tidligere er anvendt dertil. I forrige Aar blev der jo kun anvendt 1500 Rd., og nu er der foreslaaet 1800 Rd., men jeg troer ikke, at det er uberettiget, naar jeg siger, at der muligens kunde ligge f. Ex. 20,000 Rd. og mere bagved til Gudenaas Sellsbargjorelse og Vedligeholdelse. Man veed jo slet ikke, hvorledes Forholdene kunne stille sig, og det er deels for Consequentsens Skyld, og deels af Hensyn til fremtidige Udgifter, at jeg troer, at det er rigtigt, selv om Summen er liden, dog at bestemme Udredelsen deraf, som af mig foreslaaet, saameget mere, som Gudenaas Sellsbargjorelse just er en reen Communesag fremfor Løgstør. Det maae vi vel huske paa, at det vil ikke sætte nogen god Stemning blandt Folket, naar det seer, at man behandler de forskjellige Communer paa forskjellig Maade. Hvad nu angaaer Hensynet til det Formelle ved Forslaget, der blev saa stærkt udhævet saavel af den ærede Ade Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), som af den høitærede Minister, da troer jeg ikke, at dette Hensyn, naar ellers den høitærede Minister er tilbøielig til at gaae ind paa Forslaget, og Tiden tillader

at gjøre Forandring, vil kunne lægge nogen særdeles Hindring i veien, thi for det Første er Forslaget stillet saaledes, at denne Trediedeel skal udredes efter Indenrigsministerens nærmere Foranstaltning, og for det Andet maa jeg, naar den nævnte ærede Landstingsmand har sagt, at de tilgrændsende Communer vare et altfor ubestemt Begreb, og naar han har spurgt, hvad det var for Communer, gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, at det staaer jo ganske tydeligt i Forslaget, at det er de til Aaen grændsende Communer, og det kan ikke let misforstaaes. Med Hensyn til det Dvrigte, der er blevet anført angaaende Loven af 8de Marts 1856, da er det ganske vist, at den af mig citerede Paragraph ikke alene omhandler baade Kjøbstad og Land, men jeg har jo ogsaa tillige anført i mit Forslag, at den omhandlede Trediedeel skal fordeles efter de Regler, der ere bestemte i den nævnte Lov, og jeg troer saaledes ikke, at der selv fra Formens Side kan være saa overordentlig Meget i Veien for, at Ministeriet jo nok kan finde ud af at reparere Beløbet. Hvad det andet Punkt angaaer, som den ærede Indenrigsminister omtalte, nemlig med Hensyn til Løgstørfanalen, at naar Tiden kom, og man saa, at Pengene ikke vilde staae til, saa skulde der voteres en Sum i Finantsloven, saa maa jeg dog dertil bemærke, at jeg anseer det for en Selvsølge, at ligesom det Første var voteret ved særlig Lov, saaledes skulde ogsaa det Sidste voteres ved særlig Lov, og at Communerens Bidrag til dette Anlæg ikke maa overstige den i § 3 i Loven af 8de Marts 1856 nævnte Trediedeel af den oprindelige Dverslagssum af 135,000 Rd., og det troer jeg ogsaa er en velberettiget Tanke, ialtsald